

1. What is the most important thing that a person must know?
2. What is the best resource that man has at his disposal?
3. Where is the greatest source of truth?

The individual, wherever he may be, is bombarded with a multiplicity of information and communication. In terms of information, this process proverbially “broadens his mind”. By the same token, however, it weakens the integrity and plausibility of his “home world”.

Peter Berger, The Homeless Mind pp. 67

John Stuart Mill foresaw a situation in which the state did not attempt legislate morality but left it to the private choices of individuals, insofar as they did not harm others. To a large extent this has occurred in western societies. What he did not foresee was the deeply unsettling effect of the collapse of a shared public morality. Again it was Durkheim who first charted the personal disorientation that ensued. He called it “anomie”.

Rabbi Jonathan Sacks, Traditional Alternatives, pp. 77

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא
הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֻרֵעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי לְמִינֵוּ אֲשֶׁר
זָרְעוּבֹו עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתֹּעַז הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מְזֻרֵעַ
זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ אֲשֶׁר זָרְעוּבֹו לְמִינֵהוּ

עץ פרי. שיהיה טעם
העץ כטעם הפרי, והיא לא עשתה כן אלא
ומולא הארץ וגוי ועץ עושה פרי ולא העץ
פרי, לפיכך כשנתקלל אדם על עונו נפקדה
גם היא על עונה

God said: The grass should grow plants that give forth seed, fruit trees that give fruit. And the land gave forth grass, and a tree making fruit.

Genesis 1:11&12

That the tree should have the taste of the fruit and she did not do so, therefore she was cursed. **Rashi ad loc.**

1. What is the grammatical problem in these two verses?
2. How does Rashi attempt to explain the difference between the two verses?
3. What was God's original plan? What actually happened?
4. What is the message? How can the land sin?

וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר הַגָּדֹל לְמִשְׁלַת הַיּוֹם
וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמִשְׁלַת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים:

God made the two great lights; the great light to rule in the day and the small light to rule in the night, and the stars. **Genesis 1:16**

1. Were there two great lights or one big and one small light?
2. What was the task of each light?

רבי שמעון בן פזי רמי כתיב וַיַּעַשׂ
אלהים את שני המאורות הגדולים וכתיב
את המאור הגדול ואת המאור הקטן אמרה
ירח לפני הקב"ה רבש"ע אפשר לשני מלכים
שישתמשו בכתר אחד אמר לה לכי ומעטי
את עצמך

Rabbi Shimon ben Pazi asked a question: It says "God made the two great lights" and it says "The great light and the small light"? The moon said before God "Master of the universe, can two kings use one crown?" He said "Go and make yourself smaller".

Chullin 60b

1. What did the moon have in mind?
2. Why should the moon have to make herself small - after all she has a good point?

וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה:

God called to man and said to him: Where are you?

Genesis 3:9

1. What is the question that God asks man? You may want to see the context of this verse.
2. Why does God need to ask man where he is? Does God not know?

בְּקִשְׁתְּ הָאֱנִי הָעֶצְמִי.

צו

ואני בתוך הגולה, האני הפנימי העצמי, של היחיד ושל הציבור, אינו מתגלה בתוכיותו רק לפי ערך הקדושה והטהרה שלו, לפי ערך הגבורה העליונה, הספוגה מהאורה הטהורה של זיו מעלה, שהיא מתלהבת בקרבו. חטאנו עם אבותינו, חטא האדם הראשון, שנתנכר לעצמיותו, שפנה לדעתו של נחש, ואבד את עצמו, לא ידע להשיב תשובה ברורה על שאלת אלה, מפני שלא ידע נפשו, מפני שהאניות האמיתית נאבדה ממנו, בחטא ההשהחואה לאל זר, חטא ישראל, זנה אחרי אלהי נכר, את אניותו העצמית עזב, זנח ישראל טוב. חטאה הארץ, הכחישה את עצמיותה, צמצמה את חילה, הלכה אחרי מגמות ותכליתות, לא נתנה את כל חילה הכמוס להיות טעם עץ כטעם פריו, נשאה עין מחוץ לה, לחשוב על דבר גורלות וקריירות. קטרגה הירח, אבדה סיבוב פנימיותה, שמחת חלקה, חלמה על דבר הדרת מלכים חיצונה. וכה הולך העולם וצולל באבדן האני של כל אחד, של הפרט ושל הכלל.

באים מחנכים מלומדים, מסתכלים בחיצוניות, מסיחים דעה גם הם מן האני, ומוסיפים תבן על המדורה, משקים את הצמאים בחומץ, מפטמים את המוחות ואת הלכבות בכל מה שהוא חוץ מהם, והאני הולך ומשתכח, וכיון שאין אני, אין הוא, וקל וחומר שאין אתה.

I am in exile, the inner essential “I”, of the individual and the community, is only revealed in relation to the its sanctity and purity, according to its higher strength that is imbued with the pure light of the higher rays, that burns within. We have sinned like our forefathers, the sin of the first man, who distanced himself from his own essence, who turned to the opinions of the snake, and lost himself. He was incapable of answering a comprehensible answer to the question “Where are you?”, because he did not know himself, the true self was lost to him, when he bowed to the false god, he abandoned his self. The land sinned, denied its self, limited her strength and followed aims, she did not invest all her strength to give the tree the taste of the fruit, she looked outside herself, to think of other careers. The moon complained, and lost her inner revolution, to be happy in her lot, she dreamed of external greatness. Thus the world continues and loses the sense of self of each being, the individual and the collective.

Clever educators come, they see the external, they ignore the “I”, and add straw to the fire, they give the thirsty vinegar, pump up the minds and the hearts with all that is external, and the self is forgotten. As there is no “I”, there is no “he”, and obviously there is no “you”. **Orot Hakodesh III pp.140**

If I am I because you are you, and you are you because I am I
Then I am not I and you are not you.
But if I am I because I am I, and you are you because you are you,
Then I am I and you are you. **The Rebbe of Kotzk**

What is the nature of man?

ההבדל שבין העבד לבן־חורין איננו רק הבדל מעמדי, מה שבמקרה זה הוא משועבד לאחר וזה הוא בלתי־משועבד. אנו יכולים למצא עבד משכיל שרוחו הוא מלא חירות, ולהיפך בן־חורין שרוחו הוא רוח של עבד. החירות הצביונית היא אותו הרוח הנשאה, שהאדם וכן העם בכלל מתרומם על ידה להיות נאמן להעצמיות הפנימית שלו, להתכונה הנפשית של צלם אלהים אשר בקרבנו.

The difference between the slave and the free person is not only one of status, that by chance one is subservient to someone else. We can find an intelligent slave whose spirit is free, and, the opposite, a free person whose spirit is enslaved. True freedom is the elated spirit that causes a person and the entire people to be true to their independent inner self, to the soul's character of the Divine image that is in them.

Olat Riyah, Vol II, page 245

Look at Rav Kook's model of education.

How does this differ from other models of education?

מטרת החינוך היא להכשיר את האדם לצורתו המתוקנת, שהנקודה המרכזית שבה היא לעשותו טוב וישר. מאז אשר החל אברהם אבינו לקרא בשם ד', היתה לנו לנחלה, כי כל מה שתהיה מושרשת בלבו של אדם יותר הקריאה בשם ד', כן יגדל טובו וישרו, ויהיה יורר מאושר לעצמו ולחברה כולה.

The purpose of education is to prepare man for his ultimate form, the essential point of which is to do what is good and just. Since our forefather Avraham starting calling the name of God, we had this portion, because all that the ideal of calling the name of God is deeply set in a person, so he will be better and more just. He will be happy as will all of society.

Igrot Riyah I Letter 170 page 218

וכל עמל המוסר, וכל ההופעות הרוחניות שבעולם,
מכוון הוא למטרתה העליונה של גאולת הרצון,
והשבתו למקור חייו היסודיים, להשתל בבית ד',

All ethics and all spirituality in the world are directed towards the higher purpose of redeeming the will and returning it to the source of its essential life, to be placed in the house of God.

Orot Hakodesh III pp. 39

What does this teach us about our relationship with the Torah, and with God?

כשהשכל מאיר במלא אורו, אז אין צורך לשום
הדרכה מיוחדת של חקים ומשפטים. הטוב הגמור במעשה נמשך הוא
אחרי המאור השכלי, וכל מכשולות החיים מתישרים מעצמם.
החקים והמשפטים מתקיימים לא בתור חקים ומשפטים מצווים,
כי אם בתור תנועות טבעיות, לנושאים שהארת השכל
חזקה עליהם.

When the intellect illuminates with full intensity then there is no need for any guidance of laws and statutes. The total good of actions is drawn after the intellectual illumination. All the problems of life are straightened out. Laws and statutes exist not as commanded laws and statutes rather as natural movements for the very areas where the intellect is the strongest.

Orot Hakodesh III pp. 129